

Второто основание е изведено от изопачаване на доказателствата, представени пред Общия съд. Тези доказателства описват действително приложената мярка за реструктуриране на капитала на EDF и не позволяват да се установи твърдяното данъчно освобождаване, идентифицирано от Общия съд.

Третото основание е изведено от неспазването на естеството и обхвата на задълженията за провеждане на надлежно и безпристрастно разследване, наложени с новата практика на Съда, по-специално с решение *Frucona Košice* от 20 септември 2007 г. (C-300/16 P), която при все това е била предмет на писмени становища пред Общия съд.

Четвъртото основание е изведено от неизпълнението от Общия съд на задължението за мотивиране, както с оглед на определянето на спорната мярка, така и с оглед на липсата на обсъждане на доводите на жалбоподателя, основани на решение *Frucona Košice*.

Накрая, изтъкнато при условията на евентуалност основание е грешката при прилагане на правото при определянето на твърдяната помощ като нова помощ, въпреки че тя е трябвало да се квалифицира като съществуваща помощ.

⁽¹⁾ ОВ L 34, стр. 152.

**Жалба, подадена на 9 април 2018 г. от Италианската република срещу решението, постановено от
Общия съд (пети състав) на 25 януари 2018 г. по дело T-91/16, Италия/Комисия**

(Дело C-247/18 P)

(2018/C 182/21)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Италианската република се обръща към почитаемия Съд на Европейския съюз с искане на основание на членове 56 и 58 от Статута на Съда за отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 януари 2018 г., нотифицирано на 29 януари 2018 г., по дело T-91/16, с предмет отмяна на Решение C(2015)9413 на Комисията от 17 декември 2015 г., нотифицирано на 18 декември 2015 г., относно намаляване на вноската на Европейския социален фонд за Оперативната програма за регион Сицилия, която се вписва в Общностната рамка за структурни помощи за италианските региони, към които е насочена цел № 1 (POR, Sicilia, 2000 г.—2006 г.); както и с искане за отмяна на последното решение.

Основания и основни доводи

Италианската република обжалва пред Съда решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 януари 2018 г. по дело T-91/16, с което той отхвърля жалбата на Италия срещу **Решение C(2015)9413 на Комисията от 17 декември 2015 г., нотифицирано на 18 декември 2015 г., относно намаляване на вноската на Европейския социален фонд за Оперативната програма за регион Сицилия, която се вписва в Общностната рамка за структурни помощи за италианските региони, към които е насочена цел № 1 (POR, Sicilia, 2000 г.—2006 г.)**.

Първо основание. Нарушение на член 39 от Регламент 1260/99⁽¹⁾, на членове 4, 6 и 10 от Регламент 438/[2001]⁽²⁾, на член 317 ПФЕС и на принципа на тежестта на доказване.

Общият съд не е приел, че от фактите, които той самият е установил, следва, че повторната проверка на Комисията от 2008 г. се отнася до същите разходи, които вече са били проверени успешно през 2005 г. и 2006 г., като не са налице нови факти.

Второ основание. Нарушение на член 39 от Регламент 1260/99, на член 100 от Регламент 1083/2006 ⁽³⁾, на член 145 от Регламент 1303/2013 ⁽⁴⁾ и на принципите на добра администрация, на състезателност и на оправданите правни очаквания.

Общият съд е счел за обоснована, без да посочи основание за това, обща продължителност на процедурата за корекция от повече от седем години, по време на която процедура Комисията по същество е действала по такъв начин, че да определи дискреционно момента, от който да започне да тече прклузивният срок от шест месеца, считано от изслушването, за приемане на окончателното решение, като по този начин е обезсмислила императивния характер на този срок.

Трето основание. Нарушение на член 39, параграфи 2 и 3 от Регламент 1260/99 и на член 10 от Регламент 438/2001. Изопачаване на фактите.

Общият съд е приел, че установеният в случая процент на грешки се различава съществено за периодите преди и след 31 декември 2006 г., както и за разходите за „съгласувани“ проекти и за други проекти. Въпреки това той погрешно е счел за правилна корекция, основана на прилагането на единен процент на грешки от 32,65 % към всички години на действие на програмата и към всички видове проекти. По този начин Общият съд е нарушил принципите на пропорционалност на корекциите и на представителност на извадките.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 година за определяне на общи разпоредби за структурните фондове (ОВ L 161, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 438/2001 на Съвета от 2 март 2001 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение на системите за управление и контрол на помощта, отпускана по структурните фондове (GU L 63, pag. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 39).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 година за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ L 210, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 2, стр. 64 и поправка в ОВ L 302, 2015 г., стр. 112).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, стр. 320).